

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
باهم به سوی عادی سازی روابط

(ترجمه)

واضحاً رژیم پاکستان با پنهان کردن خیلی از موضوعات، به صورت آگاهانه با هند اقدام به عادی سازی روابط با این کشور می کند. این کشور اعلام کرد که اگر هند یک گام بردارد، پاکستان دو گام برخواهد داشت. وزیر خارجه هند را به افتتاح دهلیز هوایی کارترپور- که دولت هندو با ساخت آن مخالفت می نمود- دعوت کرد. این به صورت یک جانبه اعلان شد که جنگ یک انتخاب نیست، درحالی که هند کدام اطمینانی از این بابت نداده است. در حقیقت، هند در حال تلاش برای آغاز جنگ سرد دوباره است که بالای ظرفیت هسته ای متقابل است.

برعلاوه، پاکستان در جشن های هندو به هند تبریکی گفت، در حالی که رئیس ارتش هند بسیار به تندی از پاکستان خواست که اگر صلح می خواهد باید بیشتر سیکولر شود. در موضوع برقراری مسکن در افغانستان از هند خواسته شده تا نقش مهمی را بازی کند؛ جایی که هند نقش کلیدی و اساسی را در بی ثباتی پاکستان؛ در بلوچستان و اطراف آن دارد. این تحت نام تجارت آزاد و مرزهای باز، با هند انجام می شود، حتی با وجودی که هند متهم به تخریب منافع پاکستان است.

عادی سازی روابط با هند، تنها راه مصالحه و منیث یک پیروزی نمایش داده می شود. ادعا می شود که فقدان تقابل هند با اقدامات پاکستان، هند را در جامعه ی جهانی در معرض دید قرار خواهد داد. برعلاوه رژیم پاکستان به مردم دل گرمی می دهد که عادی سازی روابط با هند کلید خوش بختی و امنیت است.

سیاست عادی سازی روابط با هند باید تجدید نظر شده و ترک شود. درپشت عادی سازی روابط با هند، رژیم این کشور، هند یا وضعیت منطقه ای و یا هم جامعه ی جهانی را درست مطالعه نمی کند؛ اگر درست انجام می داد، این سیاست واگذاری خود را ترک می کرد.

قضیه ی عادی سازی روابط با هند شفاف و واضح است؛ قسمی که هند، دشمن ماندگار اسلام و مسلمانان است. توحش هند در کشمیر اشغال شده، هم چنان رهبری برنامه های BJP (حزب هندو - ناسیونالیست جاناتا) علیه مسلمانان در گجرات، گواه گرایشات ضد اسلامی آن است. "مودی" از افغانستان منحیت ابزاری برای بی ثباتی پاکستان استفاده می کند و یک دلیل دیگر در این زمینه است. برنامه ی بند آب توسط مودی برای فشار آوردن بر پاکستان توسط بی آبی، هنوز یک گواه دیگر درین خصوص است. ناتوانی هند برای ایجاد عدالت و خوش بختی برای مردم در بین مرزهایش، این را می رساند که این کشور برای یک سیاست منطقه ای وسیع شایسته نیست. در حقیقت، دهه ها ایستاده گی و برخورد پاکستان با هند منحیت یک دولت دشمن بدون حکمت و دلیل انجام شده است. مطرح نکردن متکبرانه ی دهه ها سیاست روشن و پذیرفته شده ی مخالفت با تأسیس اعتبارنامه ی پاکستان جدید، نشان دهنده ی دورویی رژیم در خصوص منافع مسلمانان در منطقه است.

قسمی که وضعیت منطقه ای، توسط سیاست امریکا در منطقه تعیین شده است و توسط کشورهای که براساس آن عمل می کنند، پیاده می شود. هند تحت حکومت مودی، کاملاً مطابق برنامه های امریکا برای تبدیل هند به یک قدرت منطقه ای مسلط به پیش می رود تا منحیت یک کشور متقابل برای چین و مسلمانان منطقه عمل کند. امریکا از نفوذش بالای حکام افغانستان و بنگله دیش برای انجام عمق استراتژی یک هند در این دو کشور و بیرون کردن پاکستان از صحنه ی تعاملات استفاده می کند. امریکا از نفوذش در رژیم کنونی پاکستان، به هدف حذف این کشور منحیت مانعی در برابر ظهور هند منحیت رهبر منطقه ای که بعد از امریکا حرف دوم را بزند، استفاده می کند. با در نظر داشت واقعیت هند، چگونه هژمونی منطقه ای آن، می تواند که امنیت و خوش بختی را برای منطقه به بار آورد؟ چرا باید پاکستان برای تسهیل ظهور هند، خودش کناره گیری کند؟

قسمی که در نظر جامعه ی جهانی و مراجعه به ماهیت آن، این یک کشوری است که توانایی رقابت با کشورهای رقیب را ندارد. در نخست، واقعاً هیچ چیزی بین المللی درباره ی آن وجود ندارد. این صرفاً یک عصبانیت برای توازن منافع پنج قدرت بزرگ: امریکا، روسیه، فرانسه، انگلیس و چین است که در نهایت این کشور یک قدرت بزرگ بوده، اما در منطقه تنه است. از نظر اسلام و مسلمانان، تمام پنج قدرت بزرگ بالآخره در جای خود علیه اسلام و مسلمانان قرار دارند، دشمن دانسته شده و منافع شان هم در این راستا تنظیم شده است. حتی چین، با وجود دشمنی و رقابت متقابل اش با هند، در مرزهایش علیه اسلام و مسلمانان به صورت وحشیانه یورش می برد، که شامل اردوگاه هایی برای مجازات مسلمانان است. حمایت اش از رژیم وحشی میانمار هم چنان نشان دهنده ی سیاست منطقه ای خصمانه اش نسبت به اسلام است.

فلهذا، امنیت و خوش‌بختی برای پایان دادن رنج طولانی مسلمانان منطقه در اسلام نهفته است. این اسلام بود که برای قرن‌ها یکه‌تازی منطقه را می‌نمود و این تنها اسلام است که دوباره چنین خواهد کرد. از این رو، پاکستان مرکز تغییر است، چون قوی‌ترین کشور مسلمانان در منطقه بوده، اگرچه در بین کل امت نیست. بناءً به جای تجدید نظر و امتیازدهی به کشورهای دشمن، پاکستان باید نقطه‌ی آغاز برای ظهور خلافت بر منهج نبوت شود که از منافع امت اسلامی از طریق توسعه مستمر ظرفیت‌هایش جدا از برنامه‌ریزی‌هایی که این کشورها علیه آن طرح‌ریزی می‌کنند، به طور کلی حفاظت کند. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿وَإِن أَسْتَنْصِرُكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ﴾

[انفال: 72]

ترجمه: ولی اگر شما را به یاری طلبیدند، باید به یاری‌شان برخیزید!

نویسنده: مصعب عمیر

برای دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

10 ربیع الثانی 1440 هـ.ق

17 دسمبر 2018 م